

Arrest

nr. 315 132 van 21 oktober 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. DE WOLF
Louizalaan 54/3de verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat P. DE WOLF.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 25 april 2021 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 5 december 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger, een Tadzjiek, afkomstig uit het dorp Tarwari in het district Nijrab van de provincie Kapisa.

Uw vader werkte op de logistieke dienst van verschillende militaire luchthavens, onder meer in Baghram en Kabul. Voor een korte periode werkte hij voor de geheime dienst van de militaire luchthaven in Kabul. Uw broer A(...) N(...) werkte als tolk voor Amerikaanse militairen in Paktia en Kabul. Doordat hij bedreigd werd en de taliban hem zochten, besloot hij in 2012 of 2013 Afghanistan te verlaten. Hij reisde naar Oostenrijk waar hij internationale bescherming verkreeg. Uw broer W(...) werkte als agent voor de inlichtingendienst in Kabul en op locatie in verschillende provincies. Uw broer A(...) werkte tevens als agent voor de geheime dienst.

Doordat verschillende leden van uw familie voor de Afghaanse overheid werkten, wist uw familie dat er problemen zaten aan te komen. U had besloten dat u niet langer in Afghanistan zou blijven en had een paspoort aangevraagd. Op een avond in augustus 2015 werd er hard aangeklopt bij u thuis. Enkel u, uw moeder, grootvader, zus en jongste broer waren thuis. U beseftte meteen dat het om de taliban ging en vluchtte via de achterdeur het huis uit naar het huis van uw paternale tante één km verderop. De taliban vroegen naar de mannen van het huis en deden een huiszoeking. Uw grootvader werd door hen geslagen. Uw vader reisde de volgende ochtend van Kabul naar het huis van uw tante en nam u mee naar Kabul. Er werd besloten dat u niet langer in Afghanistan kon blijven. Twee à drie dagen later reisde u naar Nimroz en verliet u het land op illegale wijze, daar uw paspoortaanvraag nog niet afgehandeld was. U reisde verder over land tot in Oostenrijk, waar u ongeveer een maand later aankwam en verzocht om internationale bescherming. U kreeg in Oostenrijk tweemaal een negatief antwoord op uw verzoek om internationale bescherming. .

Uw jongste broer Y(...) vluchtte in 2018 naar Iran, daar de algemene veiligheidssituatie in uw regio slecht was. Na een verblijf van twee à drie jaar in Iran reisde hij verder naar Turkije. In Turkije werd hij echter teruggestuurd naar Iran en vandaar naar Afghanistan. Bij zijn terugkeer volgde hij een militaire opleiding en ging hij op de luchthaven van Kabul aan de slag als technicus.

In februari 2021 verliet u Oostenrijk en reisde u naar Frankrijk waar u verzocht om internationale bescherming. In april 2021 reisde u verder naar België waar u op 26 april 2021 verzocht om internationale bescherming. U vreest bij een terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban.

Tien dagen voor de officiële machtsovername door de taliban in augustus 2021 viel uw district reeds in handen van de taliban. Uw familie vluchtte daarop naar Kabul. Uw ouderlijk huis werd doorzocht door de taliban, net zoals de huizen van andere dorpsgenoten die een militaire functie hadden. Uw broers verlieten Afghanistan drie à vier dagen na de machtsovername. Uw ouders en uw zus slaagden erin twee à drie maanden later Afghanistan te verlaten. Uw ouders, broers en zus verblijven tot op heden in Teheran, Iran.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: uw taskara, een kopie van enkele werkdocumenten van uw broer A(...) waaronder zijn verschillende werkkaarten en opleidingscertificaten, een kopie van enkele werkdocumenten van uw broer N(...) waaronder zijn werkkaart, een vertaling van zijn taskara en enkele foto's van zijn tewerkstelling, een kopie van enkele werkdocumenten van uw broer A(...) W(...) waaronder zijn werkkaart en een foto van zijn tewerkstelling, een kopie van enkele werkdocumenten van uw vader waaronder zijn legerkaart en enkele foto's van uw vader in legeruniform, een kopie van enkele werkdocumenten van uw broer Y(...) waaronder zijn legerkaart en een foto van hem in legeruniform, een kopie van foto's van uw familie in Iran, een kopie van een foto van uzelf samen met drie van uw broers, een kopie van een foto waar u staat op een locatie waar er gevochten werd tussen de taliban en de voormalige overheidsdiensten en een kopie van een foto waarop twee van uw vrienden staan die werkten bij de voormalige overheid en gedood werden door de taliban.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) stelde mentale problemen te hebben, ontkende u, hiernaar gevraagd tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, mentale problemen te hebben en hield u het op slaapproblemen door de stress en de drukte van het leven (Verklaring DVZ, vraag 32, afgenomen op 7.05.2021; NPO p. 2). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan

worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelde Afghanistan te hebben verlaten in augustus 2015 nadat de taliban naar u op zoek kwamen omwille van de tewerkstelling van uw familieleden bij de toenmalige Afgaanse autoriteiten. U heeft deze beweringen echter niet aannemelijk gemaakt, zoals blijkt uit onderstaande vaststellingen.

Vooreerst mag het verbazen dat u in augustus 2015 samen met uw familie nog steeds in uw ouderlijk huis woonde, zonder enige voorzorgsmaatregel, hoewel u zelf verklaarde dat u en uw familie wisten dat de taliban op een dag bij uw familie zouden langskomen of een probleem voor jullie zouden veroorzaken (NPO p. 15, p. 17).

Verder wist u niet veel te vertellen over wie van de taliban precies binnenviel bij u thuis. U stelde dat het moeilijk was hen te herkennen en beschreef hun algemene manier van werken. U dacht dat ze misschien van Pacha Gam waren, maar wist niemand bij naam te noemen (NPO p. 16).

Gelet op de door u beschreven aanwezigheid van talibanstrijders, u verklaarde dat ze met tien à twaalf uw huis binnenvielen gewapend met kalasjnikovs, is het voorts weinig aannemelijk dat u zomaar onopgemerkt via de achterdeur uw huis kon ontvluchten (NPO p. 16). Dat u zich nadien schuilhield in het huis van uw paternale tante wekt eveneens verbazing. Het was volgens u de enige veilige plaats, daar u dacht dat de taliban buiten misschien op zoek waren naar u. Waarom u dan in het huis van uw paternale tante, dat op amper één km van uw ouderlijk huis ligt en gelet op de familiale band een evidente zoekplaats is, veilig zou zijn, mist alle overtuiging (NPO p. 16-17).

Dat uw vader vervolgens het risico nam om de volgende dag u persoonlijk te komen ophalen in het huis van uw paternale tante is evenmin aannemelijk, gelet op zijn profiel als kolonel en de dreiging die vanuit de taliban boven jullie familie hing (NPO p. 6).

De vaststelling dat uw broer Y(...) nog tot 2018 in uw ouderlijk huis bleef wonen, uw vader en broers nog jaarlijks naar huis op bezoek kwamen en de rest van uw familie tot tien dagen voor de machtsovername in uw ouderlijk huis bleven wonen, zonder dat de taliban uw familie individueel viseerde, doet verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden gebeurtenissen en de bewering dat familieleden van personen die voor de Afgaanse autoriteiten werk(t)en gevisieerd worden door de taliban (NPO p. 15, p. 18).

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt verder dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw vader en broers vluchtten naar Iran na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

Rekening houdend met uw verklaringen en de beschikbare informatie kan gesteld worden dat de problematische situatie van uw vader en broers plausibel is.

Wat uw situatie betreft, kan vooreerst worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt echter geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken.

U werpt tot slot op dat u niet terug kan naar Afghanistan omdat men er de regels en levensstijl van de taliban moet volgen (NPO p. 14). Gevraagd wat voor regels en levensstijl u bedoelt, stelt u dat u van het noorden bent en Dari spreekt, wat een probleem vormt voor de taliban (NPO p. 14). Dat een afkomst uit het noorden en Dari spreken een probleem vormen voor de taliban, betreft evenwel niet meer dan een blote bewering. U gaf voor de DVZ trouwens aan dat ook Pashtou spreekt (Verklaring betreffende de procedure, afgenomen op 07.05.2021, p. 1).

Verder moet, wat betreft uw verwijzing naar de regels en levensstijl van de taliban, opgemerkt worden dat u tot uw vijftiende of zestiende naar school ging, dat u jaren naar de moskee ging en tot uw achttiende in Afghanistan verbleef (NPO p. 4, p. 5, p. 10). U heeft niet aannemelijk gemaakt dat u zich niet meer zou kunnen of willen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Gelet op het geheel aan voorgaande kan uit de door u opgeworpen asielmotieven geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op <https://coi.easo.europa.eu/administration/>

[easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf](#), EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de

maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat verder na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat

een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist_an_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie.

Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om

internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Aan uw identiteit, familiesamenstelling en de tewerkstelling van uw familieleden bij de Afghaanse autoriteiten wordt niet getwijfeld. Dat uw ouders, zus en broers op dit moment in Iran verblijven wordt evenmin betwist. Uit de foto die u neerlegde van een locatie in uw regio waar er een conflict heeft plaatsgevonden kan geen nood aan internationale bescherming in uw hoofde worden afgeleid. Eenzelfde conclusie geldt voor de foto van twee vrienden die omkwamen door toedoen van de taliban.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van

13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker onderneemt vooreerst een poging om de motieven van de bestreden beslissing op grond waarvan de commissaris-generaal van oordeel is dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtmotieven te weerleggen of te ontcrachten en hij benadrukt daarbij dat de commissaris-generaal niet twijfelt aan het feit dat zijn vader en broers werkzaam zijn (geweest) voor de (voormalige) Afghaanse autoriteiten en zich in een problematische situatie bevinden.

Verzoeker gaat verder in op zijn vermeende verwestering en laat in dit verband gelden dat hij Afghanistan in 2015 verlaten heeft en sinds bijna acht jaar in Europa verblijft, waardoor hij zich zou hebben aangepast aan de westerse levensstijl en zich zou hebben geïntegreerd in de Belgische samenleving. Verzoeker stelt bij terugkeer ook te vrezen als “afvallige” te worden beschouwd. Verzoeker gaat, onder verwijzing naar landeninformatie, in op de behandeling van verwesterde Afghaanse onderdanen bij terugkeer naar Afghanistan.

Verzoeker geeft verder een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel en stelt dat, aangezien de argumenten op grond waarvan de commissaris-generaal besluit tot de algemene ongeloofwaardigheid van zijn relaas weerlegd werden, hem het voordeel van de twijfel moet gegund worden.

Vervolgens betoogt verzoeker uitvoerig dat de algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan sinds de machtsovername door de taliban overwegend veroorzaakt wordt door de gedragingen van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Tot slot betwist verzoeker dat de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan niet van die aard is dat hij louter door zijn aanwezigheid op het grondgebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij zet zijn standpunt uitvoerig uiteen.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Nieuwe elementen

3.2.1. Op 29 februari 2024 legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarbij hij enkele stukken voegt ter staving van zijn integratie in de Belgische maatschappij (stukken 1-5).

3.2.2. Op 16 april 2024 legt de gemachtigde van de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin zij een analyse maakt van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan alsook van het risico bij terugkeer na verblijf in het buitenland en waarbij zij, behalve naar landeninformatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, verwijst naar de “*Afghanistan Country Focus*” van EUAA van december 2023 en de COI Focus “*Afghanistan Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van 14 december 2023 als bijkomende informatiebronnen.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) uit de door hem opgeworpen asielmotieven geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid, nu (i) hij zijn bewering Afghanistan te hebben verlaten in augustus 2015 nadat de taliban naar hem op zoek kwamen omwille van de tewerkstelling van zijn familieleden bij de toenmalige Afghaanse autoriteiten niet aannemelijk heeft gemaakt, (ii) het loutere feit dat hij een familielid is van een vroeger lid van de *Afghan National Security Forces* (ANSF) onvoldoende is om een nood aan bescherming in zijn hoofde aannemelijk te maken, en (iii) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich niet meer zou kunnen of willen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en zijn leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen, omdat (B) er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, omdat (C) er niet gesteld kan worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren en hij evenmin aantoonde dat hij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien, omdat (D) hij geenszins aantoonde en uit de beschikbare informatie niet blijkt dat eenieder die na een verblijf in het buitenland naar Afghanistan terugkeert zou dreigen te worden geconfronteerd met ernstige problemen of te worden geviséerd of vervolgd en hij in gebreke blijft een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade omwille van zijn verblijf in Europa *in concreto* aannemelijk te maken en omdat (E) zijn documenten bovenstaande vaststellingen niet kunnen wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Afghanistan, in augustus 2015 te hebben verlaten nadat de taliban naar hem op zoek kwamen omwille van de tewerkstelling van zijn familie bij de voormalige Afghaanse overheid. In de bestreden beslissing oordeelt de commissaris-generaal dat aan deze vluchtaanleiding geen geloof kan worden gehecht, om redenen die in de motivering van de beslissing worden toegelicht.

Daargelaten het oordeel van de commissaris-generaal dat geen geloof kan gehecht worden aan verzoekers vluchtrelaas, stipt de Raad de noodzaak aan van een globale beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming op basis van het geheel van zijn huidige individuele omstandigheden in het licht van actuele landeninformatie. De Raad herinnert eraan dat deze beoordeling zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist. Het oordeel van de commissaris-generaal dat de door verzoeker voorgehouden problemen met de taliban voor zijn vertrek uit Afghanistan ongeloofwaardig zouden zijn neemt immers niet weg dat verzoeker, volgens zijn niet-betwiste verklaringen, in augustus 2015 uit

Afghanistan vertrok en dat in augustus 2021 de machtsovername door de taliban plaatsvond. Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat de machtsovername door de taliban leidt tot een nieuwe machtsdynamiek, niet alleen op nationaal niveau maar ook op lokaal niveau. Verzoekers vervolgingsvrees moet dan ook worden beoordeeld vanuit deze nieuwe machtsdynamiek. Bijgevolg kan niet worden uitgesloten dat zo verzoeker niet aannemelijk zou maken in het verleden te zijn vervolgd door de taliban, er heden in het licht van de nieuwe machtsituatie in Afghanistan wel een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofd kan worden aangenomen. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal *in casu* niet betwist dat verzoekers vader door het leger tewerkgesteld was op militaire luchthavens in achtereenvolgens Baghram en Kaboel, dat twee van zijn broers werkzaam waren voor een inlichtingendienst en dat een andere broer een militaire opleiding volgde en aan de slag ging als technicus op de luchthaven van Kaboel. Evenmin wordt betwist dat verzoeker een broer heeft die als tolk werkte voor de Amerikanen in achtereenvolgens Paktia en Kaboel en die in 2012 of 2013 Afghanistan verliet omdat de taliban naar hem op zoek waren, waarna hij in Oostenrijk als vluchteling werd erkend (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3-4, 5-9). Verzoeker heeft meerdere documenten en foto's neergelegd ter staving van de werkzaamheden van zijn familie en het huidige verblijf van zijn familie in Iran (*Ibid.*, p. 11-12; AD, stuk 5, 'Documenten').

De Raad dient in dezen te wijzen op de door de commissaris-generaal beschikbaar gestelde landeninformatie. Wat betreft het profiel van (familieleden van) personen die gewerkt hebben voor buitenlandse militaire groepen, wijst de Raad erop dat in de EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023, waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing, kan worden gelezen dat personen die gewerkt hebben voor buitenlandse militaire troepen of die gezien worden als personen die deze troepen steunden als een risicoprofiel worden aangemerkt en dat familieleden van deze personen tevens het risico kunnen lopen om onderworpen te worden aan daden van vervolging (EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 58-59). Onder dit profiel vallen individuen die geassocieerd worden met de buitenlandse troepen, zoals onder meer tolken, veiligheidsbewakers, civiele contractanten en logistiek personeel. Er wordt hierbij aangegeven dat de taliban, in de periode kort na de machtsovername, individuen viseerden die ervan verdacht werden een link te hebben met de buitenlandse troepen. Er is sprake van huis-aan-huiszoekingen om individuen op de zwarte lijst te vinden. Personen die voor de buitenlandse troepen hebben gewerkt leven ondergedoken en worden gezocht (EUAA, "*Afghanistan, Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 75-77). Verder wijst de Raad erop dat uit de landeninformatie blijkt dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de mogelijkheid van de taliban om personen die gewerkt hebben voor buitenlandse militaire troepen te identificeren. Zo wordt in het EUAA-rapport "*Targeting of individuals*" aangegeven dat volgens bepaalde bronnen de taliban lijsten opstelden in augustus 2021 van voormalige medewerkers van buitenlandse troepen. Tevens maakt het rapport melding van het gegeven dat de taliban in de laatste week van hun offensief in 2021 hun handen hebben kunnen leggen op het *Handheld Interagency Identity Detection Equipment system* (HIIDE-systeem), *i.e.* een biometrisch apparaat ontworpen door het Amerikaanse leger, om onder meer Afghaanse werknemers te identificeren (EUAA, "*Afghanistan, Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 75). Zoals gezegd, wordt aangenomen dat personen ressorterend onder voormeld risicoprofiel in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging hebben en ook familieleden van deze personen kunnen een gegronde vrees voor vervolging hebben.

Hoewel uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de Afghaanse veiligheidsdiensten, blijkt evenwel dat familieleden van sommige individuen die onder dit profiel vallen ook vervolging riskeren, bijvoorbeeld in de context van de zoektocht van de taliban naar de persoon die werkzaam was voor de Afghaanse overheid (zie o.a. EUAA, "*Afghanistan: Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 56-65; EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", januari 2023, p. 54-55; EUAA "*Afghanistan-Country Focus*", december 2023, p. 62-63), hetgeen *in casu* van toepassing kan zijn.

De landeninformatie die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt wijst aldus op het gegeven dat personen met verzoekers onbetwiste profiel – *i.e.* een familielid van personen die hebben samengewerkt met de buitenlandse troepen dan wel werkzaam zijn geweest voor de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten – vervolging kunnen riskeren door de taliban én hieruit blijkt tevens dat de taliban sinds de machtsovername meer mogelijkheden hebben om dergelijke profielen te identificeren.

Hoewel verzoeker weliswaar na de machtsovername door de taliban werd gehoord, geeft de beoordeling in de bestreden beslissing geen blijk van een geïndividualiseerd onderzoek van verzoekers profiel, in het licht van de machtsovername door de taliban. De commissaris-generaal beperkt zich ertoe te stellen dat de vervolgingsfeiten in het verleden niet aannemelijk worden gemaakt en dat het loutere feit dat verzoeker een familielid is van een vroeger lid van het ANSF onvoldoende is om een nood aan bescherming in zijn hoofd aannemelijk te maken. De commissaris-generaal stelt evenwel, rekening houdend met verzoekers verklaringen en de beschikbare informatie, dat de problematische situatie van verzoekers vader en broers plausibel is. De commissaris-generaal lijkt aldus niet te betwisten dat verzoekers vader en broers Afghanistan

ontvlucht zijn en zich op heden in Iran bevinden uit vrees voor represailles omwille van hun vroegere werkzaamheden voor de Afghaanse veiligheidsdiensten, zoals door verzoeker werd aangehaald tijdens zijn persoonlijk onderhoud (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14-15, 18). Uit de bestreden beslissing kan niet blijken dat hiermee rekening werd gehouden of dat verzoekers vrees voor vervolging omwille van zijn familiale band met een voormalige medewerker van het Amerikaanse leger in Afghanistan dan wel de Afghaanse veiligheidsdiensten op enigerlei wijze werd onderzocht. De commissaris-generaal overweegt in tegendeel dat waar familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie, verzoeker geen dergelijke zaken aanhaalt.

De Raad is van oordeel dat, gelet op de gewijzigde politieke en veiligheidssituatie in Afghanistan en in verzoekers regio van herkomst sinds zijn vertrek en de beschikbare landeninformatie, *in casu* verder onderzoek noodzakelijk is naar de impact van verzoekers familiale band met een persoon die tot 2012 of 2013 samenwerkte met het Amerikaanse leger en die sindsdien in Oostenrijk verblijft, respectievelijk meerdere personen die voor de machtsovername werkzaam waren bij de veiligheidsdiensten en die op heden in Iran zouden verblijven, op verzoekers risico om blootgesteld te worden aan vervolging in geval van terugkeer naar Kapisa.

Zoals hij in zijn verzoekschrift aangeeft, heeft verzoeker Afghanistan in 2015 verlaten en verblijft hij sinds (inmiddels) negen jaar in Europa.

Uit de actuele objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Er wordt echter wel aangenomen dat personen die "verwesterd" zijn of als "verwesterd" worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun beroep, activiteiten, gedragingen, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in westerse landen, een risicoprofiel hebben. Personen onder dit risicoprofiel kunnen, afhankelijk van risicobepalende factoren, een gegronde vrees voor vervolging hebben vanwege de taliban, de Afghaanse samenleving of hun familie (zie de rapporten van EUAA "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022; EUAA "*Afghanistan: Security situation*" van augustus 2022; EUAA "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 4 november 2022 en EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023, p. 77-79). In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij in het kader van een (toegeschreven) verwestering rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, de regio van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijding in het buitenland), enzovoort.

De Raad stipt aan dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid maar door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd.

De Raad benadrukt ook nog dat de taliban heel goed weten wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed op de hoogte zijn van wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pasjtoengebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 55).

Tevens blijkt dat de taliban actief leden van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten, zoals het voormalige Afghaanse leger, kunnen opsporen via een netwerk van informanten dat sinds augustus 2021 werd uitgebreid, via zogenaamde registratiecampagnes om amnestie te verkrijgen, middels het mogelijke gebruik van vroegere overheidsdatabanken en het houden van huiszoeken (EUAA "*Afghanistan: Targeting of individuals*", augustus 2022, p. 63-65; EUAA "*Afghanistan: Security situation*" van augustus 2022, p. 33).

Het is voor de taliban in kleinere dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd, alsook over leden van de voormalige Afghaanse veiligheidsdiensten.

In casu wordt verzoekers herkomst uit het rurale dorp Tarwari gelegen in het district Nijrab van de provincie Kapisa niet betwist. Evenmin wordt betwist dat verzoekers familie zich sinds de machtsovername en tot op heden in Iran bevindt. Te dezen dient te worden vastgesteld dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen niet bevraagd werd over de leefomstandigheden van zijn familie en de eventuele banden die zijn familie nog heeft met hun land van herkomst. Het is van belang hier zicht op te hebben, daar *in casu* niet wordt betwist dat verzoeker Afghanistan in 2015, en dus voor de machtsovername door de taliban in augustus 2021, verlaten heeft en de mate waarin hij zich bij familie, vrienden en kennissen in of buiten Afghanistan kan informeren over de actuele stand van zaken aldaar, voornamelijk op het vlak van regelgeving en sociale conventies en normen, die – zoals gesteld – na de machtsovername aanzienlijk werden verstrengd, mede bepalend is voor de mate waarin verzoeker daarvan op de hoogte mag worden geacht, alsook voor zijn aanpassingsvermogen bij terugkeer. Verzoeker gaf tijdens zijn persoonlijk onderhoud op 1 juni 2023 weliswaar aan tot drie maanden daarvoor contact te hebben gehad met een vriend in Afghanistan, maar deze vriend zou zelf reeds het land hebben verlaten, aangezien hij volgens verzoeker vanuit Iran teruggestuurd werd naar Afghanistan en op het punt stond terug te reizen naar Iran, zodat niet duidelijk is of en in welke mate verzoeker via deze vriend op de hoogte kon blijven van de situatie in zijn land van herkomst. In elk geval geeft verzoeker aan momenteel geen contact meer te hebben *“met de mensen van mijn plaats of wijk”* (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

Tenslotte stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing evenmin kan blijken dat op enige wijze rekening werd gehouden met verzoekers Tadzjiekse origine (AD, stuk 7, verklaring DVZ, vraag 6d), die niet wordt betwist door de commissaris-generaal. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de Tadzjiekse gemeenschap onder meer gevisieerd wordt door de taliban omdat zij ervan verdacht worden banden te hebben met verzetsbewegingen (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, December 2023, p. 83) en in het bijzonder met het National Resistance Front (hierna: NRF). Dit is actueel de voornaamste verzetsbeweging in Afghanistan, die vooral strijdt tegen de taliban in Panjshir en de omliggende gebieden in het noorden, inclusief delen van de provincies Baghlan, Parwan en Kapisa (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 37). In de EUAA *“Country Guidance Afghanistan”* van januari 2023 worden etnische Tadzjiken, in het bijzonder wanneer zij afkomstig zijn uit Panjshir of het Andarab District van de provincie Baghlan, aangemerkt als een risicoprofiel omdat zij door de taliban worden gezien als potentiële aanhangers van de NRF. Verzoeker is afkomstig uit Tarwari in het district Nijrab van de provincie Kapisa. Zo uit de beschikbare landeninformatie actueel niet kan worden afgeleid dat elke persoon van Tadzjiekse origine, louter omwille van zijn etnische afkomst, vervolging of ernstige schade riskeert in geval van terugkeer naar Afghanistan, blijkt wel dat bij de beoordeling van de nood aan bescherming van deze personen rekening moet worden gehouden met de omstandigheid dat Tadzjiken geassocieerd kunnen worden met verzetsbewegingen tegen de taliban door de huidige de facto-autoriteiten en dat dit kan resulteren in een verhoogde negatieve aandacht vanwege deze autoriteiten. In het EUAA-rapport van december 2023 kan in dit verband worden gelezen dat verzoekers regio van herkomst, Kapisa, naast Panjshir, Takhar, Badakhshan, Baghlan en Parwan, één van de provincies is waar de NRF en andere verzetsgroepen het meest aanwezig zijn en betrokken bij aanvallen en veiligheidsincidenten (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, December 2023, p. 30) en dat de de-facto-autoriteiten gedwongen uitzettingen en interne verplaatsing van Tadzjiken, naast andere etnische minderheden, hebben gefaciliteerd en gedoogd in sommige gevallen (*ibid.*, p. 82-83).

Waar uit het administratief dossier niet blijkt dat verzoeker zijn etnische origine als Tadzjiek expliciet heeft aangehaald als grond voor vervolging, dient te worden opgemerkt dat verzoeker wel heeft aangegeven problemen met de taliban te vrezen omwille van zijn herkomst uit het noorden van Afghanistan en het feit dat hij Dari spreekt (AD, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). In zoverre verzoeker zodoende refereerde aan zijn Tadzjiekse origine, is in het licht van de hoger aangehaalde landeninformatie zijn vrees niet geheel zonder grond en houdt het oordeel van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat het een blote bewering betreft dat een afkomst uit het noorden en Dari spreken een probleem vormen voor de taliban, geen stand. De Raad wijst erop dat het aan de commissaris-generaal toekomt de door verzoeker aangehaalde elementen juridisch te kwalificeren en een toekomstgerichte beoordeling te maken van de nood aan bescherming op basis van het geheel van verzoekers individuele omstandigheden in het licht van actuele landeninformatie en stelt vast dat met verzoekers etnische origine onvoldoende rekening werd gehouden in de bestreden beslissing.

Gelet op wat voorafgaat, wordt vastgesteld dat in hoofde van verzoeker een aantal individuele elementen aanwezig zijn die risicobepalend kunnen zijn en waarvan moet worden nagegaan of deze, wanneer zij cumulatief worden beoordeeld, voldoende zijn om een gegronde vrees voor vervolging aan te nemen in het licht van de hierboven geschetste actuele risicoprofielen, al dan niet samen gelezen.

Daargelaten de eventuele ongelooftwaardigheid van het oorspronkelijke vluchtrelaas, dringt zich dus een verder onderzoek op naar de mogelijke risico's die hij loopt bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de bovenstaande elementen eigen aan de zaak, dit in het licht van de voormelde actuele objectieve

landeninformatie, de gewijzigde machtsdynamiek op nationaal en lokaal niveau als gevolg van het huidige talibanregime en de capaciteit van de taliban om informatie in te winnen of te horen te krijgen over (teruggekeerde) personen. Het gebrek hieraan verhindert de Raad om zulke beoordeling alsnog zelf grondig te kunnen maken.

Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

Bij gebrek aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen, dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 5 december 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT